

b. Lovforslaget om Saltvandsfiskeriet.

§§ 4 og 6. Det maa anses hensigtsmæssigt for Benyttelsen af saavel Bundgarns som Aalestader, at Staten ophævede den særlige Ejendoms- og Fortrinsret, der er knyttet hertil. Det vil altid være særdeles vanskeligt at fastsætte almen-gældende Afstandsbestemmelser i en Lov, hvorimod disse ved en Afløsning kunde indrettes efter de lokale Forhold, og Staderne derefter bortauktioneres til Fiskere for 2—3 Aar ad Gangen, og Indtægten gaa til Fiskeriets Fremme.

§ 6 er ganske vist et lille Fremskridt derved, at der indføres nogle Afstandsbestemmelser, men ogsaa et Tilbageskridt, derved, at der gives Grundejeren en Fortrinsret til Aaleruser. Det maa i hvert Fald forlanges, at hans Redskaber skulle være udsatte senest 1. September og Pladserne i modsat Fald kunne optages af andre. At Pladserne kunne udlejes, anses for meget uheldigt.

§ 5. Det foreskrevne hvide Lys som Mærke om Natten paa Pæleredskaber og paa drivende eller svajende Redskaber foreslaas forandret til violet, for at undgaa Forveksling med Ankerliggeres eller Fiskerbaades hvide Lys.

§ 11. Bestemmelsen om Forbud mod Piglyster maa udgaa paa Grund af Bundens Beskaffenhed, der mange Steder forbyder Brug af Savlyster.

Forbudet mod Brug af Skovlvaad behøver kun at gælde fra 15. Marts til 1. Juni, og der bør ikke være nogen Bestemmelse om Fartøjets Størrelse, naar Motor-kraft er begrænset til 10 H. K.; i alt Fald bør Fartøjet kunne være indtil 35 Fod i Vandlinien.

§ 12. Bestemmelsen om Indretning af Agnvaad, der skal være uden Kaly, maa udgaa, da det ellers vilde være umuligt at fange tilstrækkeligt Agn i rimelig Tid; om Dagen skulde det være tilladt at bruge alle Slags Aalevaad til Agn.

Tiden for Fredning i laasede Vande burde indskrænkes til 1. Januar—30. April.

§ 14. Sildebundgarn behøve ikke anden Beskyttelse ved Afstandsbestemmelser overfor Sildenæringer end de 30 Favne, som Bundgarnets med Pælene forbundne Krabber selv afgiver.

Bestemmelsen om 10 Favnes Afstand mellem to i hinandens Forlængelse udsatte Bundgarn bør tydeliggøres saaledes, at den kun gælder, hvor de nævnte Bundgarn tilhøre forskellige Ejere, da man ellers befrygter Misforstaaelse.

§ 15. Maalet for Rødspætter maa for Issefjordens Vedkommende være det samme som for Øresund, da Rødspætter her ere mindre, men dog god Handelsvare, paa Grund af, at den er tykkere i Forhold end i aabne Farvande. Maalet for Aal bør af samme Grund blive ved det bestaaende: 12 Tommer.

Forbud mod Hlandbringelse af Undermaalsfisk er med smaa aabne Baade og langs Kattegats aabne Kyster lige saa umuligt at opretholde som paa Jyllands aabne Kyster, hvorfor Fiskerbefolkningen her ønsker, at 3die Stykke af § 15 ogsaa maa gælde for disse Egne. Det maa tillige erindres, at Tungegarn vilde fange mange smaa Rødspætter, og at det i aabne Baade ofte er umuligt at sortere Fangsten ude.

Forbudet mod Hlandbringelse af Laks og Ørred i Yngledragt volder stor Betænkelighed her, og Tiden bør i hvert Fald indskrænkes til December og Januar.

Fremdeles tillader man sig at henstille, at alle Fiskere, der ere bosiddende indenfor 10 Sømils Afstand fra et Vedtægtsfarvand, selv om disse Fiskere ikke ere bosiddende i samme Amt, gives Indflydelse paa Affattelsen af Vedtægterne.

Ovenstaaende Adresse har været forelagt Fiskeriforeningen i Nykøbing Told-distrikt, som ikke har kunnet tiltræde det under §§ 4—6, § 12, Ordene: „om Dagen . . . 30. April“ samt til § 15, sidste Stykke, bemærkede.